

A KÖZTÁRSASÁG ÉVFORDULÓJA

December 30-án a királyság megdöntéséről és a Népköztársaság kikiáltásáról emlékezünk meg. A 39 évvel ezelőtt lezajlott történelmi esemény győzelmesen lezárta az 1944. augusztusi antifasiszta és antiimperialista társadalmi és nemzeti felszabadító forradalom után végbement mélyreható átalakulások sorát, és ugyanakkor hazánk fejlődésében a szocialista korszakot nyitotta meg.

A köztársaság kikiáltása 1947. december 30-án „sorsdöntő mozzanat volt hazánk történetében, előrehaladásában a fejlődés és civilizáció, a szabadság és nemzeti függetlenség útján” — állapította meg Nicolae Ceaușescu, köztársaságunk elnöke. 1947 és 1948 fordulóján országunk elindult az új korszak, az új élet felé. Az iparban, mezőgazdaságban, kultúrában jelentős átalakulások mentek végbe. Nem egészen félévvel a köztársaság kikiáltása után került sor a legfontosabb termelőeszközök államosítására. Ennek következtében felszámolódtak a nemzetgazdaságban a tőkés tulajdonviszonyok, s attól kezdve a nép tulajdonosként és dolgozóként is magának termel. Az államosítás új lendületet adott minden irányú munkának. A mezőgazdaságban a köztulajdonba került termelőeszközökkel megalakultak az első állami egységek, melyek jelentősen emelték a termelést, hozzájárulva az ország kenyérének biztosításához.

1949-től megkezdődött a nemzetgazdaság távlati, tervszerű fejlesztése az ötéves tervek alapján. Viszonylag rövid idő alatt felszámolták az egyoldalú agrárország elmaradottságát, s az ipar túlsúlyba jutott a nemzetgazdaság keretén belül.

A mezőgazdaság is gyökeresen átalakult. 1949-től kezdődően megalakultak az első szövetkezetek és 1962-ben befejeződött a mezőgazdaság átalakítása. Nagy szövetkezeti egységekben a modern technika segítségével, a tudomány útmutatásai alapján korszerű gazdálkodás folyik. Az új agrárforradalom következtében állandóan növekedik a termés-hozam, és ebben az évben rekord termést ért el az ország, mire nem volt példa Románia történetében.

Az ország arculata is lényegesen átalakult. A hatalmas építkezések nyomán többször újra kellett rajzolni hazánk térképét. Vízi erőművek, völgyzáró gátak és tároló tavak épültek; az utóbbi évtizedben pedig egyes folyók átfogó szabályozására került sor a vízi energiakészlet hasznosítására. Gyárak, üzemek, városok épültek, melyek az ország fejlődésének határkövei.

Az utóbbi húsz évben alakultak ki a szocialista demokrácia új szervei, olyan fórumok és szervezetek, amelyek révén és amelyek keretében a dolgozók cselekvőleg veszik ki részüket az ország bel- és külpolitikájának alakításából. Az alkotó munka, a köztársaság építő tevékenysége lankadatlanul tart, újabb és újabb megvalósításokat ér el, és egyre igényesebb célokat tűz ki maga elé.

Nicolae Ceaușescu, köztársaságunk elnöke jogosan állapította meg, hogy „a köztársaság kikiáltása kivételes forradalmi esemény volt népünk történetében, hiszen lényegében fémjelzte Románia rátérését a szocialista társadalom felépítésére. E korszakalkotó eseménytől eltelt évtizedekben népünk kiemelkedő sikereket ért el a szocializmus építésében, anyagi és szellemi jólétének gyarapításában, a haza függetlenségének és szuverenitásának szilárdításában, Románia Szocialista Köztársaság általános erősítésében“.

Az Unitárius Egyház, hívei és vezetői, nem kívülállóként tekintenek és tekintik azt a hatalmas országépítő tevékenységet, mely a köztársaság évtizedeiben végbement. Nem passzív haszonélvezői az elért eredményeknek és sikereknek. Mint állampolgárok együtt élnek és dolgoznak a köztársaság dolgozó népével, és minden erővel támogatják azt a nemes törekvést, mely az ország anyagi és szellemi jólétének további kiteljesedéséhez vezet.

Dr. KOVÁCS LAJOS

ISTEN ÉS EMBER SZOLGÁLATÁBAN

Püspöki jelentés az 1985. november 15—1986. november 20. közötti időszakról.

1. Személyi változások

a) Legutóbbi Főtanácsunk óta az egyházi központ személyzetében két változás történt. Sándor Lászlóné Bartha Mária irodafőnök 14 évi hűséges szolgálat után, 60 éves korában nyugdíjba vonult. A Vallásügyi Hivatal hozzájárulásával szervezett egyházi titkári állást az Elnökség 1986. július 1-től kezdődően Szabó Zoltán sinfalvi lelkésszel töltötte be.

Szekeres Árpádné Halmágyi Enikő tisztviselő 1985. augusztus 1-én állásáról lemondott. Helyébe 1986. április 1-től Rezi Elekné Kálmán Éva nyert alkalmazást.

b) 1986. január 1-től kezdődően a következő lelkészi kinevezéseket ill. áthelyezéseket eszközöltem.

Nagy László marosvásárhelyi segédlelkészt január 1-től kineveztem rendes lelkésznek a szókefalva-küküllőszéplaki egyházközségbe;

Bartha Alpár gyakorló segédlelkészt március 1-től Gyepesbe;

Kovács Istvánt gyakorló segédlelkészi minőségben április 1-től Marosvásárhelyre;

Benedek Jakab iklandi gyakorló segédlelkészt június 1-től áthelyeztem Csokfalvára;

Pálfi Dénes brassói gyakorló segédlelkészt augusztus 1-től Bethlenszentmiklóstra.

Rezi Elek bágyoni lelkész, doktorjelölt, aki 1985-ben a Manchester-i unitárius teológiai főiskolán folytatta tanulmányait és az Intézet vezetőinek teljes elismerését érdemelte ki, szeptember 1-től a Protestáns Teológiai Intézet unitárius rendszeres teológia tanszékére tanársegédi minőségben kinevezést nyert. Tanítói és nevelői munkájára Isten áldását kérjük.

Pap László bőződkőrispataki gyakorló segédlelkészt szeptember 1-től áthelyeztem Bágyonba.

Buzogány Sándor vadadi segédlelkészt november 1-től rendes lelkésznek Sinfalvára neveztem ki.

c) *Nyugalomba vonultak:*

Adorjáni Rudolf Károly, aki 1 évig Szentivánlaborfalván, 1 évig